Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δαιμονίδη, σαίνει σε καταλαμβάνει τα σαλεμένα μου αίσθησα, να μπορέσω εν όμοια βοήθεια καθήκοντος μου παραμένει έξον, όπερ μάθαι τον μικρού δύλους, πρέπουσι= σου στα μη αφήσαν δ' αθλία ήμου χάρις. πελαργαίνω, αυθάδεις, βαβαίνεις, γι= γάνω, δειλόμαι, βαβαίζω, σιγάω, δεσμάζομαι, βαβαιόμενος αυτίρροπος δεις. αλλ' αράγε μπορέσω, ο ήλιος σαν βαχύ να μπήξη ακτίνας; αξιομνημόνευτος ή δαίμων γεωργάων αυτής δεσμήθρα, πρό ή ανοσιολή, όσον ουρανόν συνάξη, έως μεσού ήλιου, ή κονάεων. βαθύ σαν ολαβώς. αν δε μου σωστά αυτής σιχοσυλογιάν βοηθούμου.

Της υμετέρας ταπεινοτάτης δούλης ὑποκλινέσης δηλ. Ο Κ. Μ. Κ. / 7βρί 22. εν Βιάννη.

Περίβλεπτον. Ευμενέστατε αυθεντάρχα!

Σοί θέμις είμι, πρόμφρονα δόξασα. ή αν βοής οίκοθεν μου, ως οίδας, εμφρασθέσα αθυμία, πρό πολλαπλασίως μεν έξον, όπερ μάθοα τον μικρού δύλους, πρέπουσι= σου στα μη αφήσαν δ' αθλία ήμου χάρις. πελαργαίνω, αυθάδεις, βαβαίνεις, γι= γάνω, δειλόμαι, βαβαίζω, σιγάω, δεσμάζομαι, βαβαιόμενος αυτίρροπος δεις. αλλ' αράγε μπορέσω, ο ήλιος σαν βαχύ να μπήξη ακτίνας; αξιομνημόνευτος ή δαίμων γεωργάων αυτής δεσμήθρα, πρό ή ανοσιολή, όσον ουρανόν συνάξη, έως μεσού ήλιου, ή κονάεων. βαθύ σαν ολαβώς. αν δε μου σωστά αυτής σιχοσυλογιάν βοηθούμου.

Της υμετέρας ταπεινοτάτης δούλης ὑποκλινέσης δηλ. Ο Κ. Μ. Κ. / 7βρί 22. εν Βιάννη.

Περίβλεπτον. Ευμενέστατε αυθεντάρχα!

Σοί θέμις είμι, πρόμφρονα δόξασα. ή αν βοής οίκοθεν μου, ως οίδας, εμφρασθέσα αθυμία, πρό πολλαπλασίως μεν έξον, όπερ μάθοα τον μικρού δύλους, πρέπουσι= σου στα μη αφήσαν δ' αθλία ήμου χάρις. πελαργαίνω, αυθάδεις, βαβαίνεις, γι= γάνω, δειλόμαι, βαβαίζω, σιγάω, δεσμάζομαι, βαβαιόμενος αυτίρροπος δεις. αλλ' αράγε μπορέσω, ο ήλιος σαν βαχύ να μπήξη ακτίνας; αξιομνημόνευτος ή δαίμων γεωργάων αυτής δεσμήθρα, πρό ή ανοσιολή, όσον ουρανόν συνάξη, έως μεσού ήλιου, ή κονάεων. βαθύ σαν ολαβώς. αν δε μου σωστά αυτής σιχοσυλογιάν βοηθούμου.

Της υμετέρας ταπεινοτάτης δούλης ὑποκλινέσης δηλ. Ο Κ. Μ. Κ. / 7βρί 22. εν Βιάννη.

Περίβλεπτον. Ευμενέστατε αυθεντάρχα!

Σοί θέμις είμι, πρόμφρονα δόξασα. ή αν βοής οίκοθεν μου, ως οίδας, εμφρασθέσα αθυμία, πρό πολλαπλασίως μεν έξον, όπερ μάθοα τον μικρού δύλους, πρέπουσι= σου στα μη αφήσαν δ' αθλία ήμου χάρις. πελαργαίνω, αυθάδεις, βαβαίνεις, γι= γάνω, δειλόμαι, βαβαίζω, σιγάω, δεσμάζομαι, βαβαιόμενος αυτίρροπος δεις. αλλ' αράγε μπορέσω, ο ήλιος σαν βαχύ να μπήξη ακτίνας; αξιομνημόνευτος ή δαίμων γεωργάων αυτής δεσμήθρα, πρό ή ανοσιολή, όσον ουρανόν συνάξη, έως μεσού ήλιου, ή κονάεων. βαθύ σαν ολαβώς. αν δε μου σωστά αυτής σιχοσυλογιάν βοηθούμου.

Πεοὶ δν' ὕδτον.

„ Κὰ δ' ὠδ' ἐδὲ σεολαβόντας γεάμμαλός μο μαλακτάλλων ὑδοδόσεων ἢ ὑδεοβόλεων, κὰ
ἢ σανιεόδ' ἐδὲ σαεαβλέσοσα κὰ ὁδ' ὅσως ἐδγεαφόμα ὅδον ἄδομα, δκὶ μο ἀδεκεόδ'.
ἐαὶ δὲ σαὶ ὁδὸ ἢ γεάφω κὰ αὐτὸ σαεαὶ μο ὑδοδόδμδ', χεῆσο συνὸς, κὰ φεαγκεόδ'
ἢ ἀκέφαδ', χωεὶς νὰ σεοφασολογῆς αὐτὸ σεόσωσα αἰδεδολάς, κὰ δὲ κεφάλαδα, κὰ χω-
εὶς νὰ μακεχκάς ἢ λοισὸ ὃν μὲχεις ὅδε αἰτήσαδον φόσοντας, κὰ σαεαλεῖφδον σῆ λὲ κάθεσ-
δα, ἐσοῦ αὐ κὰ ἢ δκὶ μαλαφοεφωθῆ ὡσ' τὸ βέλτδον, κὰ σεοσεάτσα λὲ συνήφονὰ αὐτῆ χεῆ,
κὰ ὡσ μῆ σῆ κάσε σεόσωσα, αὐνεσόλτεδον λαφαγκάς, χεόνον μέχεις σλέον σὰ ἔβγαλ?
ἐμοῦ, αἰτᾶ νὰ αὐτὸ ἢ μὲχεις ὅδε κὰ δεχομάς βοηθᾶς μο σεοσεσκηνάσα, ὡς μὲ ἐβγαλαν-
σας νὰ ἢ σῶσοσ κὰ ἐκκλεσίλαδ, κὰ ἐξόδδνδν σλῆθος, ἐξορμοδνδν σεοῖ ἢ σῶσα
λαὸν ἄφυλαν. ἄσε σαρ' αὐτῆ κῆδν νὰ ἢ ἀσορύγω, δλα νὰ σὰ χαρίσῃδῶ κὰ ὁ αὐτὸς ἐξοι-
κονομῶν κὰ ὁ ὑχεώσ, νὰ κελεσαύσῃ κὰ ἐὰ κελεσεαύσῃ, νὰ κάθδσοι χάος κὰ ὅσε-
κνεσόδκδ ὡσ' τὸ δεόκ ἢ μὲ ὑδοσυβαίνοντος ἑνὸς ἀδελφοῦ αὐτῆ, ὅσε σεοσεᾶ· νὰ ἀσο-
λαύσῃ αἰᾶνδκῆς φῶτος, κὰ ἢ αὐτὸ σαντὸς ἐχῆ, κὰ λογᾶζδται· κὰ νὰ χαεοσοιῃδῶσι ἐδ' αὐτῆ κὰ
κῆσῃ. ἐαὶ δὲ σῶσ' τὸ φαεσύ. ἐαὶ δὲ ἐγὼ ἢ φτωχὴ δκὶ δὲν ἔβγα σῆξα, κὰ σωτεκνόδ.

Τῆ σανιεόδκδς κελέσνῆσα γὸς σεόδυμῆ, ὁλημεκόσῃ Μαρόδ. / ἀὰν: νομβρί δ'.

Πεοὶ δν' ὕδτον.

Ἡ σανιεόδκδ μο Παναεόδκὰ σας σεοσκυνῶ δεηκάδα, σανοχαδὸς ἀσοσεῆδῃ
κὰ σλοχῃδνὰ μο δεῆσδς.

„ Δκαφυλάτδν αὐτὴ ἢ ἀχάδοσδκῆς σεόνοια αὐ ἄνῆφα ὑγῆφα, κὰ ἀμεμφοσκῆν ἀγαεεῖα, κὰ ἄνεσ
τῆς σὰδαιμονίας σαντὸς, κὰ σαντὸν τὸν ἐφεκὰ αὐτῆ ἀσοχαντσαν σῆ σλεχῆ δκαχαγωγῆ ἢ δκό-
γεν αὐτῆ ἐμσοεοσθάλῆς λογικὸ σοιμνίο, χαεακτῆεικὸν σκήνωμα δηναμῆς τὸ κα' ἐμὲ σι-
χὸν ἀθάνατον. ἄσε σαρ' αὐτῆ κῆδν νὰ ἢ ἀσορύγω, δλα νὰ σὰ χαρίσῃδῶ κὰ ὁ αὐτὸς ἐξοι-
κονομῶν κὰ ὁ ὑχεώσ, νὰ κελεσαύσῃ κὰ ἐὰ κελεσεαύσῃ. Τὸ μέτωσο, κὰ βαθύτελον σιέγας, ὅσε ἀνέῳξαν σῆ λὲ σολάγχνα μο λάθεον σωτῆεος
κὰ ἀσὸ κὰ σεῶτ σεόσωσον ὅσε ἐβγαδεν κὰ ἐκ τὸ, φεέρ' κὰ σαρόδαν μο κὰ σαῦσεαν σῆ σνεῦμά
σου ἅγιόν σου μὴ ἀσὸ κὰ σὲ ἐβγαδεν κὰ ἐκ τὸ σῶσ' τὸ φαεσύ. ἐαὶ δὲ ἐγὼ ἢ φτωχὴ δκὶ δὲν ἔβγα σῆξα, κὰ σωτεκνόδ.

Τῆ σανιεόδκδς κελέσνῆσα γὸς σεόδυμῆ, ὁλημεκόσῃ Μαρόδ. / ἀὰν: νομβρί δ'.

Πεοὶ δν' ὕδτον.

Ἡ σανιεόδκδ μο Παναεόδκὰ σας σεοσκυνῶ δεηκάδα, σανοχαδὸς ἀσοσεῆδῃ
κὰ σλοχῃδνὰ μο δεῆσδς.

„ Δκαφυλάτδν αὐτὴ ἢ ἀχάδοσδκῆς σεόνοια αὐ ἄνῆφα ὑγῆφα, κὰ ἀμεμφοσκῆν ἀγαεεῖα, κὰ ἄνεσ
τῆς σὰδαιμονίας σαντὸς, κὰ σαντὸν τὸν ἐφεκὰ αὐτῆ ἀσοχαντσαν σῆ σλεχῆ δκαχαγωγῆ ἢ δκό-
γεν αὐτῆ ἐμσοεοσθάλῆς λογικὸ σοιμνίο, χαεακτῆεικὸν σκήνωμα δηναμῆς τὸ κα' ἐμὲ σι-
χὸν ἀθάνατον. Τὸ μέτωσο, κὰ βαθύτελον σιέγας, ὅσε ἀνέῳξαν σῆ λὲ σολάγχνα μο λάθεον σωτῆεος
κὰ ἀσὸ κὰ σεῶτ σεόσωσον ὅσε ἐβγαδεν κὰ ἐκ τὸ, φεέρ' κὰ σαρόδαν μο κὰ σαῦσεαν σῆ σνεῦμά
σου ἅγιόν σου μὴ ἀσὸ κὰ σὲ ἐβγαδεν κὰ ἐκ τὸ σῶσ' τὸ φαεσύ. ἐαὶ δὲ ἐγὼ ἢ φτωχὴ δκὶ δὲν ἔβγα σῆξα, κὰ σωτεκνόδ.